

פז:

עין משפט
נר מצוה

בג א מיי פט"ו מהל'
סנהדרין הלכה ד סמג
עשין קה וע"ש צכ"מ וצפ'
י"ח שם הלכה 3:

בד"ב מ"י שם פט"ז
הלכה ד ופ"ה מהל'
שבועות הלכה ז וע"ס
זכ"מ:

שבוועות הלכה כ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' צטלו חייב לא
כנ"ל וזוהו ו' נמחק:
(ב) רש"י ד"ה וריש לקיש
וכו' איכא למימר בה
התראת ודאי: (ג) ד"ה
אובל וכו' יושב בטל כנ"ל
וזוהו ו' נמחק: (ד) תוס'
ד"ה (צע"ל) הניחא וכו'
אחר כדי דבור נמי
הדר לשון משמע שזא
לשאל: (ה) בא"ד פי'
הקונטרס דשמעתי

[illegible]

הלאו צתוך כדי דיבור וכן
(מא.) ומיהו קלת קשה דא"כ
ה שמתזיר מיד צתוך כדי
יקה ולא משתמע הכי כלל

מִיָּדִי הוּא טַעֲמָא אֲ
לִיה רַבִּי יוֹחָנָן לְתַנּוּ
בְּמַלּוּ פְטוּר דְּתַנִּי תַנּוּ
מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁנֵי
עֲשֶׂה שְׁבָה פְטוּר בְּ
א"ל מֵאֵי קָא אִמְרִיר
חַיִּיב בִּיטֵל חַיִּיב לֹא
וְלֹא בִיטֵלוּ וְרַבִּי שְׁמַע
וְלֹא קִיִּימוּ בְּמֵאֵי קָא
קָא מִפְּלַגִּי מִדְּסַבֵּר
הִתְרַאָּה וּמִדְּסַבֵּר
שְׁמַה הִתְרַאָּה וְאוֹדֵר

ולא אכלה רבי יוחנן
אינו לוקה רבי יוחנן

ל ימיו תהיה לו לאשה ולא
יז אינו ללא הניתק לעשה
ליה דרשה דעמוד והחזר
קדמו לעשה ולא שניתק
העשה מיד כשהסירו לו
רע ליה לאו שניתק לעשה
ומקדש דמתני' אמאי לקי
מזהירו לו ז"ל ללאת מן
אין לוקחן עליו וז"ל דמיידי
מיד לקי לריש לקיש דסבר
לעיל כתיבא ותנינא תנינא
דחי אותה דכי גמי לאו
מזהירין לו ז"ל ללאת והוא
דפרישנא לא שייך אלא
הכא דמיידי תנינא היינו
לו וא"כ ב' גמי מזהירין (ט)
ל דמותא הוא האי מירוצא
ז"ל צטלו קאי אלא תקימו
ל מקדש דללו שהקיימו
לעשה וכל כמה שלא צטלו

[illegible]

גן. מי הוֹרֵךְ לדרוש כל ימיו צמוד
 שם שקדמו עשה לוקין עליו וקשיא
 לוקה והוֹרֵךְ לעשותו לא שניתק
 לתנא. לקמן תני בטלו חייב לא
 בטלו פטור. אבל ר"ל דתני קיימו

[illegible]

ספק שמה התרצה. ואע"ג דכל לא התרצת ספק היא שהרי כשעובר על אמר שגמר הלאו צביטול העשה תלוי אם שמה לא יצטל את העשה להדירה אלא אחר דלקי אלמא התרצת ספק שמה **ספק לא שיה התרצה.** הלכך יכול העשה להא שמה לוקה עליו אלא התרצת ודאי והעשה ניתן להיות פ' ו דאי יקיים או ילקה. ואי קשיא לרבי רצת ודאי ויתרו בו כשצא לצטל את העולם התרצה בשעה שעובר על ייה בדבר אחר כדאמרין בשבועות כר וז' אם אוכל וז' אכליה לתנאיה ו דאי היא אכליה לאיסוריה והדר ספק אלמא התרצה בשעת איסור ד' עד שימלא את של תנאי: **דאמרי** עמי דמר לאו כי עמייה דמר: **דאמרי** כהוה יושב (א) ויכול ואין כל היום: שהרי תלה זמן לשבועתו כל היום: משום

יקיימו קיימו ולא קיימו א"כ היכי דקיימא
 ה לא קיימו משנכנס למקדש טמא
 עומד והסור קסה דקיון דכל ימא
 גמלא קיימא כסחירו ד"ד מ"מ הכא
 להעדיפו משאל לאו היתא גמלא
 ספק דרבי יוחנן אית איה שמה
 חס מעל הצניס וחסטה דלא לקי משום
 חס ליה התרחת ודאי כגון שהתרו
 דבר כלמרינין כשצעות (דף סא:)
 יצייב וא"ת (ו) לא קיים שילוח האס
 לאתר שנטלה וי"ל דהשתא מיהא
 שעה לעולם מה שהוא עושה עתה
 ל כל אחת (לקמן דף סא.) דלא הוי
 עולם יעמוד כמו שהוא עכשיו ולא
 עולם לא יקיים העשה והוי התרחת
 וי ולא ביטל שום דבר לא ילקח ופי'ה
 לו ולא בטלו מתמצברא טפי ולא הוה
 הוי התרחת ספק. ואם תאמר למאי
 התרחת ספק ויש לומר (ו) מ"מ אינו
 שאל נשאל כאשר אינו נשאל עכשיו:
 א"י

אי

מסורת הש"ס

שְׁבוּעוֹת כֹּה, (ב) חֻלִּין
 (ג) פְּסָחִים כֹּה:
 שְׁבוּעוֹת ג: כֹּה. תְּמוּרָה ג:
 (ד) כְּדִלְקָמֶן טו, (ה) לְפִי
 רֶשֶׁ"ל ה'ד"א, (ו) רֶשֶׁ"א
 ו'ת ה'א מִשְׁכַּחַת, (ז) רֶשֶׁ"א
 מִתְחִיל,

ליון העש"ם

תוס' ד"ה במא' וכו' ה"נ אמרינן בנזיר. עי' צמ דף ד ע"א תוס' ד"ה ודס. גיטין דף לג ע"א תוס' ד"ה ואפקעינהו:

זומף רע"י

אמרי תרוייהו אינו
 ויקה. פטור ממלקות דלא
 שא (פסחים סג:) ומכל
 קוס חולקין בטעמו של
 דבר, טעמא דיהיב מר לא
 ייב מר, ומר לית ליה
 עמא דמר, ולקמן מפרש
 פלוגתייהו (שבועות ג:).

בינו חננאל

[illegible]

